

Internationalistische communistische unie (trotskist)

Zich tegen patronale aanvallen verzetten!

Naar het werk rennen, een rekening betalen, boodschappen doen terwijl je berekent hoeveel er overblijft na het betalen van de huur... De Aarde mag dan weer om de zon heen zijn, voor de overgrote meerderheid van ons draait het dagelijks leven weer op volle toeren, met alle gebruikelijke problemen... en ook enkele nieuwe. Want de problemen hebben zich de afgelopen jaren opgestapeld.

Degenen die een baan hebben, moeten werken met steeds minder middelen. En voor degenen die ontslagen zijn: hoe kunnen ze een baan en een fatsoenlijk loon vinden als er tienduizenden banen verloren gaan en veel bedrijven personeel ontslaan of sluiten? Alleen al in grote bedrijven werden in 2024 meer dan 12.000 werkers getroffen door collectief ontslag. De grote bourgeoisie, die duizelingwekkende winsten blijft maken, geeft er de voorkeur aan arbeiders te ontslaan om haar winsten te behouden of zelfs te vergroten.

Daarom doet het knarsetanden om de vertegenwoordigers van het grootkapitaal te zien komen om nog meer anti-arbeidersmaatregelen te eisen van de toekomstige regering. Vooral omdat het Arizona-programma (MR, Les Engagés, NVA, CD&V, Vooruit) er nu al uitziet als een lijst cadeaus aan de grote bazen!

Pieter Timmermans, vertegenwoordiger van het patronaat (VBO), en zijn Vlaamse collega Rudy Provoost (Voka) stonden begin januari de pers te woord.

Tussen tranen door ("we staan op het slappe koord", zei Timmermans) stelden de patronale vertegenwoordigers hun eisen aan de nieuwe regering, waaronder een tijdslimiet voor werkloosheidsuitkeringen en de afschaffing van nachtpremies tussen 20.00 en middernacht.

Deze twee eisen staan al lang op de agenda van de toekomstige Arizona-regering.

En dit zijn nog maar twee van een reeks maatregelen die gericht zijn op de werkende klasse als geheel.

Met betrekking tot lonen en uitkeringen is Arizona van plan om de loonindexering verder te beperken en de indexering van inschakelings- en langdurige werkloosheidsuitkeringen te bevriezen.

Het bevat ook maatregelen om het voor bazen gemakkelijker te maken om werk op zondag, feest-

dagen en overuren op te leggen: "360 uur vrijwillig overwerk zonder reden, zonder extra loon of compenserende vrije tijd en waarvoor het bruto gelijk is aan het netto, d.w.z. zonder sociale premies of belastingen".

Wat de pensioenen betreft, zet Arizona de aanval in op de regelingen voor verlichting van eindloopbaan en introduceert die een "malus" voor mensen die voor het einde van hun "volledige loopbaan" stoppen met werken. Die wil ook de toegang tot het minimumpensioen beperken en de pensioenleeftijd geleidelijk verhogen naar 67 jaar voor treinpersoneel en militairen die voorheen waren vrijgesteld.

De lijst zou te lang zijn om alle maatregelen op te sommen waarover onderhandeld wordt: belastinghervorming ten voordele van de rijken, verminderde bescherming voor vakbondsafgevaardigden, verhoogde accijnzen op benzine, een wachttijd van vijf jaar voor toegang tot sociale rechten voor vluchtelingen, de opsplitsing van instellingen zoals het KMI en andere federale wetenschappelijke instellingen, de fusie van de bevoegdheden van de politie en de Staatsveiligheid, de terugkeer van de antidemonstratiewet, enz.

Het is moeilijk te voorspellen welke maatregelen uiteindelijk uit het regeringsakkoord zullen komen.

Maar alleen het einde van de nachtpremie tussen 20.00 en middernacht is al een zware aanslag op de lonen! Het betekent een loonsverlaging van tussen de €100 en €300, en dat terwijl nachtbanen al moeilijk en slecht betaald zijn: ploegenarbeiders, zorg-, transport- en logistiekpersoneel, spoorwegpersoneel, horecapersoneel en schoonmakers.

En de aanvallen van Arizona zijn slechts één deel van het offensief dat het grootkapitaal voert tegen werkers om zijn winsten te beschermen.

Om zich voor te bereiden op de gewapende conflicten die deze economische concurrentie onvermijdelijk zal uitlokken, verhogen alle regeringen hun militaire budgetten. Begin januari hebben dezelfde partijen die doen alsof ze het Arizona-programma betwisten, zich allemaal uitgesproken voor het plan om drones uit te rusten met raketten.

Dus zonder een collectieve reactie van de arbeidswereld zal het dagelijks leven van de overgrote meerderheid van de werkers waarschijnlijk gewelddadig vers-

lechteren als gevolg van de veelvuldige aanvallen van bazen en regeringen.

En ook door een steeds oorlogszuchtiger internationaal klimaat waarin mensen worden gebruikt als kanonnenvoer voor de economische honger van de grootmachten.

Daarom is het van vitaal belang dat werkers zichzelf verdedigen, niet alleen tegen het spervuur van aanvallen op levensomstandigheden, lonen en openbare diensten, maar tegen het hele kapitalistische systeem.

Hun maatschappij

Succes van de mobilisatie in de overheidsdiensten

De vakbondsleiders verwachtten 10.000 demonstranten op maandag 13 januari, maar uiteindelijk waren het er ongeveer 30.000 tegen het pensioenhervormingsplan van de toekomstige regering.

De nationale stakingsoproep werd in verschillende overheidsdiensten goed bezocht: bij de spoorwegen moesten de conducteurs zelfs weer in de bestuurderscabines gaan zitten om een paar treinen rijdende te houden!

Het Vlaamse onderwijs leverde het gros van de demonstranten.

Drie kleuter- en lagere schoolleerkrachten, met op hun borden *"We zijn als citroen geperst"*, verklaarden: *"We zijn nog geen 30 en we zijn al uitgeput!"* Een leerkracht in een secundaire school klaagde over onderbezetting: *"De school wordt een opvangplaats! De problemen in Vlaamse scholen zijn dezelfde als in Wallonië en Brussel!"*

Een derde leerkracht uitte haar woede over de Vlaamse regering, die ouders die geen Nederlands kunnen wil straffen: *"Er is al een tekort aan leerkrachten in het basis- en secundair onderwijs. Dus denk maar niet aan de opleiding voor volwassenen!"*

Er was een meerderheid van leerkrachten, maar de demonstratie bleef niet beperkt tot deze sector. Een groep enthousiaste

brandweermannen uit Luik zei *"de postbodes zijn hier ook"*, en voegde eraan toe *"we zijn hier voor de pensioenen, maar ja, de problemen zijn breder!"*

De spoorwegarbeiders sloten zich hierbij aan: *"Het zijn niet alleen de aanvallen op de pensioenen."*

Ze vallen ook de lonen aan door ons 200 tot 400 euro te laten verliezen op nachtwerk!"

Als deze mobilisatie de voorspellingen kon overtreffen, dan was dat te danken aan de militanten aan de basis en de werkers zelf. Een aantal betogers kon het gebrek aan mobilisatie van de syndicale leidingen niet begrijpen: *"We zouden met nog meer moeten zijn. Dit gaat iedereen aan! Van onze afdeling konden er maar een tiental komen, de vakbond waarschuwde ons te laat"*, of bij de spoorwegen *"we hoorden over de stakingsdag van de directie die de*

Abonnement: €30 voor 20 nummers, of meer met ondersteuning.

Je kunt je abonneren op Lutte Ouvrière - Arbeidersstrijd via overschrijving IBAN: BE16 0004 2035 6974 BIC: BPOT BEB1 onder vermelding van: abonnement LOB en uw postadres. Of door uw contactgegevens en de kosten van het abonnement te sturen naar Postbus BP 54, rue de la Clef, 7000 Mons. Verantwoordelijke uitgever: M. Woodbury, zelfde adres.

minimumdienst organiseerde. De aankondiging van de ACOD kwam pas 5 dagen geleden”.

De demonstratie van 13 januari toont echter aan dat het mogelijk is om te mobiliseren, zelfs wanneer syndicale leidingen vastbesloten zijn om bewegingen te beperken!

Alleen op die manier zal het mogelijk zijn om ons niet langer te laten opsluiten in een strijd van bedrijf tot bedrijf, van sector tot sector, van regio tot regio... wat absoluut noodzakelijk is als we de huidige aanvallen van het patroonaat en de regering het hoofd willen bieden.

De werkers zijn geen kleine soldaatjes

Op het einde van de betoging waarschuwde Thierry Bodson, voorzitter van het ABVV, dat “het ABVV zijn Federaal Comité zal samenroepen, dat zal kunnen beslissen over een algemene staking als de regering weigert naar ons te luisteren”. Natuurlijk moeten we dan allemaal samen in beweging komen! Maar de arbeiders zelf merken dat hun vakbondsleiders hun mobilisatie versnipperen: een betoging voor de non-profitsector,

voor de industrie, een staking voor Franstalige leerkrachten, een mobilisatie voor Vlaamse leerkrachten...

Dan denkt het “Federaal Comité” van het ABVV dat het op een knop kan drukken en een algemene staking kan uitroepen! Het is een bluff die de regering De Wever-Bouchez niet zal terugdringen.

De mobilisatie van werkers kan niet verordend worden. De vakbonden zouden kunnen helpen door werkers in staat te stellen om hun kracht en hun aantallen te controleren en vooral om democratisch te beslissen welke eisen het waard zijn om voor te vechten. Maar precies hier zijn de syndicale leidingen bang voor, zij die liever de macht behouden om te beslissen wanneer een strijd begint, en dus ook wanneer deze stopt.

De bommetjes van Francken

Gebruik makend van de asociale onrust in Brussel op oudejaarsavond (een zestigtal auto's in brand gestoken, vijftien MIVB-voertuigen beschadigd en 159 mensen gearresteerd), ging Théo Francken (N-VA) naar de pers om

op te roepen tot het gebruik van “niet-dodelijke” wapens door de politie, zoals het FN 303-geweer, tijdens “rellen”.

De demagogie van de extreemrechtse politicus Francken is niet anekdotisch. Het maakt deel uit van een trend naar harder politieoptreden door de Staat. Dit is geen nieuwe trend, maar de crisis en de gevolgen ervan brengen regeringspolitici ertoe om de repressie van sociale bewegingen voor te bereiden.

Onlangs werden Audi-werkers die vreedzaam mobiliseerden voor onderhandelingen in het kader van de Renault-wet, met geweld de fabriek in Vorst uitgezet door politieagenten die binnen gestationeerd waren.

Bovendien worden de Belgische Staat en elf politieagenten momenteel voor de rechter gedaagd voor verschillende mishandelingen die zouden zijn begaan tijdens de repressie van een demonstratie tijdens de lockdown van 2021.

Vandaag is het een oproep om wapens te gebruiken om vandalisme de kop in te drukken, morgen zal het zijn om te proberen arbeidersopstanden de kop in te drukken.

Op de werkvloer

Bazen geven nooit iets cadeau

Bij de toeleveringsbedrijven van Audi stond de eerste week van 2025 in het teken van vergaderingen met de directies van de verschillende bedrijven die op de site aanwezig zijn.

Terwijl de directies van de onderaannemers in november en december altijd geweigerd had om over cijfers te praten, kondigen ze

nu bedragen aan die neerkomen op een slag in het gezicht van de arbeiders: een eenmalige bonus van 1.500 euro bij Imperial (DP World), cynisch een “afscheidsbonus” genoemd, 300 euro per anciënniteitsjaar bij Rhenus...!

Ze hebben hun moment gekozen. Na vier maanden bezetting voor de fabriek en negen weken staking bij Imperial (DP World) willen veel werkers gewoon de bladzijde omslaan.

De uitbreiding tot Audi-werkers is er niet gekomen. De Audi-vakbonden waren vanaf het begin tegen en hebben er alles aan gedaan om de Audi-werkers te laten wachten op de resultaten van de onderhandelingen, zonder te mobiliseren, en zo de werkers van de toeleveringsbedrijven, die wel mobiliseerden, te isoleren.

Zonder vooruitzicht op het aantrekken van nieuwe troepen voor de strijd, was de beweging

gedoemd om uit te sterven onder de druk en verdeeldheid waarmee ze geconfronteerd werd.

De werkers van Audi hebben nog steeds geen informatie over de bedragen van het "sociaal plan" van de directie, die spot met de onderhandelingen met de vakbonden en heeft aangekondigd dat ze haar voorstellen rechtstreeks aan de werkers zal voorleggen.

De onofficiële cijfers die circuleren in whatsapp-groepen zijn niet hoger dan de premies die zijn betaald voor de herstructurering van 2006-2007, terwijl de groep nu negen keer zoveel winst maakt!

De sluiting van Audi moet een waarschuwing zijn. Er zullen steeds meer ontslagen vallen. We moeten ons voorbereiden op de brede en vastberaden strijd die nodig zal zijn om de ontslagen werkers terug te dringen. Het is niet aan de werkers om te betalen voor de crisis van de kapitalisten!

Ontslagen, herstructurerings : voor een collectieve verdediging van de werkers!

Aankondigingen van ontslagen, sluitingen en herstructurerings stapelen zich op, terwijl het jaar nog maar net begonnen is!

Hexcel Corporation : 109 banen bedreigd

Het bedrijf, een toonaangevende fabrikant van composietmaterialen voor de lucht- en ruimtevaartindustrie, kondigde begin januari zijn voornemen aan om de fabriek in Welkenraedt bij Luik te sluiten. De Renault-procedure is in gang gezet. De groep heeft 5.300 werkers en 22 productielocaties wereldwijd, met een jaaromzet van bijna 1,8 miljard dollar.

Galapagos : 300 banen bedreigd

Het Mechelse biotech-bedrijf Galapagos kondigde op 8 januari aan dat het van plan is zich op te splitsen in twee beursgenoteerde bedrijven en een reorganisatie door te voeren waarbij onder meer 300 banen verloren zullen gaan. Op het hoofdkantoor in Mechelen zou de splitsing kunnen leiden tot het verlies van twee derde van de banen.

Univercells : 113 banen bedreigd

Het Waalse biotech-bedrijf Univercells heeft ook aangekondigd dat het van plan is zijn activiteiten te herstructureren en banen te schrappen: *"Deze reorganisatie van de groep zal resulteren in het verlies van 73 posten en ongeveer 40 consultants en tijdelijk personeel"*.

Tupperware : 270 banen bedreigd

De werkers van de Tupperware-fabriek in Aalst zijn op 6 januari aan hun laatste werkdagen begonnen. Eind december had de multinational de sluiting van de fabriek aangekondigd.

De werkers, die al geruime tijd gedwongen zijn tot een vorm van tijdelijke werkloosheid waardoor hun loon sterk is gedaald, hebben nog steeds geen informatie over ontslagvergoedingen. De multinational heeft wereldwijd 12.000 mensen in dienst en heeft een omzet van meer dan 2 miljard dollar.

Voor een collectieve
verdediging !

Deze aankondigingen komen bovenop alle herstructurerings en ontslagen die al aan de gang zijn, zoals bij Thalès in Charleroi, of de aankondigingen van winkelsluitingen, zoals bij Kréfel, dat tegen 2025 vier winkels zal sluiten, met onzekerheid over de toekomst van de betrokken banen.

En veel van de bedrijven die sluiten zijn multinationals die hun winsten de afgelopen jaren op peil hebben gehouden of zelfs hebben verhoogd.

De hele arbeidswereld is het doelwit! We hebben dus een reactie nodig van alle werkers. In plaats van een verdediging bedrijf per bedrijf, is het een grote beweging van alle werkers op brede basis die de aandeelhouders en het grootkapitaal terug kan dringen.

Volg ons op Facebook :

Lutte Ouvrière Belgique

E-Mail : contact@lutteouvriere.be

Tel : 0470-18.82.39

Internet : www.arbeidersstrijd.be